

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:	
Egy évre	4 ft
Fél évre	2 ft
Negyed évre	1 ft
Egyes szám ára 19 kr	

Feladás szerkesztés, lapfeljelölés és kiadó:
ANDOR PÁL.
 MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 F. O. U. T. C. A.
 Hirdetéseket díjszabás szerinti.
 Kéziratok nem adódnak vissza.

Színművészetünkről.

Ha az általános színművészet történetébe egy pillanattal vetünk, bannálattal s elragadtatók: az fogunk megállani az antik görög művészet korszaka előtt, mely a művészet tökéletességéig mindig fénykorát fogja képezni. Soha egy nemzetnél sem volt oly finom, erőteljes a művészi érzés, mint volt régén a görögöké.

Valamint a római nemzet megalapította a jog eszméjét, úgy lett a görög nemzet szülőanyja minden szépek és jók. Míg századunkban a művészet érzés kielégítése nem egyéb szórakozásnál, addig hajdan a görögöknek a művészet kultúrája fontos állami misszió volt. Isteni világukban minden szép ideája meg volt; válások, államéletük mind a szép eszméjének volt alárendelve. E művészet hajlandóságára ösztönözte a görögök hazájuk örökké mosolygó égi, festői szigetelengere, ide éghajlata s éleg bekés állami élete. Külső és belső ellenség felváltva kevéde dolguk volt s így összes idejükkel, szellemi erejükkel a művészetek alapjainak szentelhettek. De teremtették is oly művészetet, mely vele ma is esodálattal tekint az egész művelt világ.

Egy ó-kori görög szobornak a romja is bannálattal ragad bennünket, költészetük pedig mint valami édes zene, magával ragad bennünket abba a föld-ri világba, mely oly derült fényrel sugározta a hajdani Hellást.

Színházakat, melyekben igazi ambiciótól lelkesített játékosok klasszikus darabokban versenyeztek a nézők báberkoszoriért, templomok gyanánt tekintettek, hol az öröm

vallását hirdették s hol munkát után ültélés, kétségbeesésükben vigaszt, mindelefől pedig finom lelki élvezetet találtak.

A görög ember szerette a jót, szépet legtekéltebb formáiban, dolgozni azonban méltóságos aluilnak tartotta s összes munkáit rabszolgákkal végeztette, kik a szellemi élvezetektől ki voltak zárva. A rabszolgákat al-obb erők lenyeknek tekintették s még oly isteni elme, mint volt *Plató* sem ültődött meg a rabszolgaság s szellemi élnyomatásán.

A régi görögök tehát visszaeltek az isteni adományok gyanánt tekinthető szellemi élvezetekkel, midőn azokból szépegyéb sorsu embertársaikat kizárták s e visszaélés, mely nem kevéssé járult a társadalmi rend felbomlásához, nem szűnt meg azóta sem.

A renaissance-nak örösi hibáját képezi, hogy a tudomány s művészet újjászülése után is bizonyos arisztokrata jelleget öltött, a lelkes humanisták a szellemi élvezetekkel valósasog egoisták lettek; számalomnak tekintették a köznépre, mely nem tudta megérteni nyelvéit, nem tudott gyönyörködni élvezeteikben, azonban dacára, hogy magukat oly emberiségnek tartották, vonakodtak tonni valamit annak érdekében, hogy a köznépet magukhoz felelejk.

Angolországban, a civilizációzónában, már régóta működnek azon, hogy a nép szellemét egyétesek.

Jótekönyvségi egyesületek, önképzőkörök stb. állottak a humanus ügy szolgálatába s az ott diadlára jutottak társadalmi egyenlőség újabb vívmányai nagyban elősegíttek úgy szellemi, mint anyagi kulturájának emelkedését.

Franciaországban nem régóta ingyenes

előadásokat tartanak, hogy a nép anyagi okok miatt ne legyen akadályozva a nemesebb élvezetben.

Nálunk is kezd ezen humanus eszme tért hódítani. Mult év október hónapban Ö feljegye nevenapján a mi Népszínházunk a „Falu rossza”-val kezdette meg az ingyenes előadásokat. Örösi publicum érdemelt a szokatlan élvezetnek s hálás szövekekkel telve távozott Talai templomból.

Élővilhellen érdemeket szerzett magának *Wlassics* aqđ kultusminiszterünk, a ki a Nemzeti színház kaput kinyitotta a fővárosi iskolák fiatalból előtt, aminek szemlélése által, hiatalt nemzetekünk izlése finomította, a szép és jó iránt való érzékek, elvonja őket egy-zersmind a testre és szellem egyaránt káros mulatságoktól.

Ha az állam szubszenciájánál és így memmel gyakoribbait tenné ez ingyenes előadások számat; ha a közép az állam képviselőit ember becsének illyenű méltánylást látni; bizonyára nagy részben eleje vették a már napi renden lévő szocialista beketlenkedéseknek és társadalmi züllésnek.

Wlassics Gyula és *Porzsol* Kálmán nagy kulturmissiót teljesítettek avval az utjással, mely egyszert a XIX. század humanus gondolkodásainknak örös bizonyítékán szolgalt, másrészt Magyarország művelődésének újabb tényezőit biztosít.

Kormos Ármin.

Jegyzőkönyv.

Felvetéssel Alsó-Lendva nagyközség képviselőtestületének Alsó-Lendva, 1899. évi április hó 22-én tartott rendes közgyűlésében.

Toma János kőbro a jelen voltak üdvözlele

TÁRCZA.

A szerencse.

Írta: VERTÉSY ARNOLD.

— Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárcaja. —

Mindenkinek nyújtogatja egyszer kezét a szerencse istennőjének, csak meg kell ragadni annak idejét. Ha Kálmár Iure sokáig habozott volna, vonakodott volna, isten tudja, hol volna most. Valahol valami videki kis városban, vagy tán rózsaviragos falu tanyakösdnek, vesződnék a sok rossz gyerekkel, sópánokéval a szűk fizetés miatt s tessékkel nyomorúságosan.

Mig most már jó madon el, tisztelő, becselő van, a hivatala, pénz, hárommelőes háza. Azt mondja, nekünkira királyi tanácsos ezimet is kap a közügyek terén szerzett érdemeiért.

Meglehet, hogy ön is lett lesz az üdvözök sorában, tisztelt olvasóm is hallani fogja a banket alkalmainal, hogy ime egy férfi, ki saját erejéből emelkedett e díszes polczra ama igaz is, amár gyengéd nőz kezei is segítettek valánt.

Fiatal korában, egy élkező úri házhoz került nevelésként az kis fia melé falu. Egy leánykaja is volt az iri családak s a mellett szinten nevelő. Szenevaló, fiatal esinos kisasszony a kivel önassánya néha kegyeskedett úgy egy kiesit egyelőre espidési a nevelő urat.

— No, no, ne nezzen annyit Toni kisasszonyra, mert meg baj lesz belőle. Vagy pedig másoké. Nezzé, milyen esinos ez a Toni kisasszony. Nem dobog egy kiesit a szíve, Kálmár Iure azonban nagyon jó láta, hogy miért szerette a nagysagos asszony, hogy egy kiesit forgolódék Toni kisasszony körül. Mert áll az nem tetszett önassányának, hogy valaki, éppen az önassánya tesszevőesése, nagyon is sokat forgolódott a kisasszony körül.

Egyszer aztán a fiatal urat elküldték a szülei utáni. De nem vett buesnt senkítől. Toni kisasszony keseres sírását vitt végbe s azt beszéltek a cseledek, hogy be akart ugrani a kutha.

Azán kijött Budapestről a Toni kisasszony atyja, valami szegény kis hivatalnok, a ki szönyű láránt esapott, duhósködött, kiabált, adtak vissza a leányra beesültet.

Kálmár Iure komolyan hallgatta, egyetlen szóval sem szaktiva felhá önassányát. Éles szeme rögtön megpillantotta a hátterben a szerencse istennőjénél, ki kezét nyujtja feleje. S abban a pillanatban elhatározta, hogy nem fogja elszalasztani. Ki tudja a esalfa istennőjének megjelenik-e neki meg lyder az életben?

De nem akarta olson megkölni az alkut s időt kért a megfontolásra.

Önassánya azonban tudta, hogy az ilyen ügyekben nem jó a megfontolás. Sírógéss kellett azt elvezezni. A család áldozatokra kész s nem bágja, ha egy-két ezer forinttal több kerül a maga édes vége legyen. Mert attól is felhettek, hogy a könyömvél fia a kit külföldre küldték, egyszer csak visszafordult és itt került. Akkor aztan isten tudja mi történtek.

— Beszéljen csak kérem világosan, mit kíván?

— Ígaztatta önassánya a nevelő urat.

— Biztos állást, a miből a feleségemet eltarthatom, — válaszolt a fiatal ember.

Úgy beszélt mint hágdalt, megfontolt férfi, ki beendő esadlárjára gondolt; nem könyömlőn behalvára madon. Mert az az egy pár ezer forint hamar elreppelhet, a esald pedig megmarad.

— Jó, jó az is lesz, — igerte az öreg asszony.

— A tanító kenere nagyon sovány kenyer, nagysagos asszonyom, — szólt Kálmár Iure; — valami bankhoz szeretnék bejutni.

Hatalmas pengesz emleket öltök, részesekek mindenféle nagy vállalatokban, főnyen szerezhel-

tek Kálmár Iurenek jó állást valamelyik pénzinteztetnél. Csak akarntu kellett s rögtön kisült, hogy az egyik penztárnok beteges ember, a kit nyugtalomba kel küldené s Kálmár Iure elfoglalhatja helyét.

— Az eljegyzést mindjárt meg is tartották ö nagyságok úri házarán kint a falun. A dübörgő apa besültal és elerőzkényült. Nem értette teljesen a dolgot s minthogy a pezso, melylyel önassányak az eljegyezti ünnepeit fűszerekték, meg jobban megvárva fejt, beesantert dadogott.

Látja kérem nem kel elharakodni semmit, — oktatta az öreg nagysagos asszony.

A leány mozgaván, sapadán, lehajtott fejlyt ült ott s önassányának minden kegyes beszédre alig felelt egy-két szót, haikán, hidrogén.

Végegyégy kedveskedés is epp úgy fogadta s igazán oly erővel kellett hozza, mint a Kálmár Iure, ki a halálanszög e szembeszökő jelet oly nyugodtan eltűrtje. Nem kevéssé leiki öre-kellett azoznak a guvos pillanatoknak az elviselőszék, melyekkel a esiedeség kisérgette a nevelő urat.

De Kálmár Iure tudta, hogy ez már csak nagyon rövid ideig tart. A esiedeséget megretti, a neyasszonyonak pedig máj megjön az esze. Most meg talan abban remenykedik, hogy az úri haza talat jönni külföldről; de ha látja, hogy nem jön, belenyagzik sorsába s meg halat is ad, hogy ilyen ferjet kapot.

Valóban a mint küzdököz az esküvő napja, a leány napot-napca esindesebb, szökebb lesz, szömeiben nem sötétlik már a hídég desz e keserűség, s pillanatsa néha olyan különös.

— Lám, ugy-e? — gondolja magában Kálmár Iure.

Mikor már az esküvőre menének a neyasszony beszélni akar völegényvel.

— Parancsol valamit Tomkám? kérdezi az udvarias völegény.

Hirdetések.

Haszonbérbeadás.

A bakai Rosenberger-féle pózmalom mellett vendéglő meléképületoivel, 1 holdnyi telekkel 1899. évi szeptember hó 29-ától 6 évre szerény feltételek mellett haszonbérbe adatik, esetleg örökön is eladatik.

Haszonbéri feltételek alulírottán megtalálhatók.

Szt.-Adorján, 1899. évi április 25-én.

Baka Ferencz,
házulajdonos.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. j.-bírósig. mint telek-könyvi hatóság közzhíro teszi, hogy Lusztig József és fia czég, valamint esztlakozók társaság végrehajtónak Zakál Ferencz nemességi lakos végrehajtást szenvedő elleni 164 forint 90kr. tőkötveleles és járulékat iránti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai királyi bírósághoz területen lévő, a nemességi 91. sz. tjkben A + 1 sor, 104. hrzi szám alatt felvett ház, udvar és kert ingatlanból Zakál Ferencz neven álló, az adó alapján 170 forintra becsült $\frac{1}{2}$ -ed része; a nemességi 252. sz. tjkben A + 1 sor 1171. hrzi szám alatt foglalt $\frac{1}{2}$ -ed részben Zakál Ferencz végrehajtást szenvedő; $\frac{1}{2}$ -ed részben Zakál Gyula kiskoru; $\frac{1}{2}$ -ed részben Zakál Katalin kiskoru és $\frac{1}{2}$ -ed részben Zsolhar Zsófi ferjezett Toth Ferencz neven álló, az adó alapján 24 forintra becsült egész ingatlanra; a nemességi 253. száma tjkben felvett $\frac{1}{2}$ -ed részben Jakabfy Katalin özv. Zakál Józsefné, másik $\frac{1}{2}$ -ed részben Zakál Ferencz végrehajtást szenvedő, Zakál Klára ferjezett Gaál Imréné, kiskoru Zakál Gyula és kiskoru Zakál Kati neven álló A

+ 1 sor 110. hrzi szám alatt foglalt, az adó alapján 128 forintra becsült; az A + 2 sor 1082. hrzi szám alatt foglalt, az adó alapján 8 forintra becsült; az A + 3 sor 1093. hrzi szám alatt foglalt, az adó alapján 8 forintra becsült és az A + 4 sor 1239. hrzi szám alatt foglalt, az adó alapján 32 forintra becsült egész ingatlanokra a végrehajtási törvény 156. §-a alapján; a nemességi 332. száma tjkben A + 1 sor 1169. hrzi szám alatt foglalt ingatlanból Zakál Ferencz végrehajtást szenvedés neven álló, az adó alapján 123 frtn becsült $\frac{1}{2}$ -ed része; a nemességi 337. száma tjkben A + 1 sor 1081. hrzi szám alatt felvett ingatlanból Zakál Ferencz neven álló, az adó alapján 49 forintra becsült $\frac{1}{2}$ -ed része, és az ugyanezen tjkvi A + 2 sor 1082. hrzi szám alatt felvett ingatlanból ugyanannak neven álló, az adó alapján 43 frtn becsült $\frac{1}{2}$ -ed részre; vagán a nemességi 373. száma tjkben A + 1 sor 976. hrzi szám alatt felvett $\frac{1}{2}$ -ed részben Jakabfy Katalin, $\frac{1}{2}$ -ed részben Zakál Ferencz végrehajtást szenvedő; $\frac{1}{2}$ -ed részben Zakál Gyula kiskoru; $\frac{1}{2}$ -ed részben Zakál Kati kiskoru és $\frac{1}{2}$ -ed részben Gaál József és neje Gaál

Zsófi neven álló, az adó alapján 6 forintra becsült egész ingatlanra a végrehajtási törvény 156. §-a alapján a becsült szerinti kiküldési árban az árverest előrendelő, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi július hó 1-ső napjának délelőlt 10 órakor Nemességi közgyűlésben a község házában megfuttatott nyilvános árverésben a megállapított kiküldési áron adók is eladhatók fogának.

Árverési szabályozások tartoznak az ingatlanok becsúráinak 10 százalékat keszpenzben, az 1881. LX. törvények 42. §-ában jelezett arólyammal számontart és az 1881. nov. 1-én 3132. sz. a. kelt igaz-gyűjteményi rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékepes elközpírban a kiküldött közbehozott lehetni, avagy az 1881. LX. L-cz. 170. §-a értelmében a birtokjogok a bíróságnal előzőleg előzetesenről kiállított szabályzatra elismervényt szolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1899. évi április hó 5. napján.

Az alsó-lendvai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Horváth, kir. albíró.

100.000 sorsjegy.

50.000 nyeresemény.

Királyfi és Társa bankháza

Erzsébet-körút 54. szám

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítóhelye
megrendeléseket osztálysorsjegyekre elfogad míg a készlet tart

1 egész sorsj.	1 fél sorsj.	1 negyed sorsj.	1 nyolczad sorsj.
6 frt	3 frt	1 frt 50 kr.	75 kr.

Megrendelések legzélszerűben postautalvánnyal vagy utánvét mellett eszközölhetők.

Tervezetet kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

Könyvnyomda áthelyezés.

Van szerencsém Alsó-Lendva és vidéke nagyerdemű közönségét fiztetlel értesíteni, hogy a mai kor igényeinek teljesen megfelelőleg berendezett

Könyvnyomdám

1899. évi február havában, Fő-uteza, Marton-féle házba

ÁTHELYEZTEM.

Midőn ezt a mélyen fiztelt nagyerdemű közönség becses bñlomására hozom, nem mulaszthatom el a már eddig is velem szemben tanúsított nagybecsű partfogását megköszönni, igyekezni fogok, hogy azt jövőben is mindenkör kiérdemelhessem.

Becsés rendelményeit és szives partfogását kérve, maradok továbbra is kíváló tisztelettel

BALKÁNYI ERNŐ,
könyvnyomdatulajdonos.

Jönnék!

Jönnék!